

Men jeg vil gerne sige til fru Lene Espersen og andre, der har rejst dette, at har man nogle konkrete eksempler, så vil jeg lade det undersøge – det er også et svar til fru Birthe Rønn Hornbech – og lad os så se på, om der er nogle sager. Fordi en avis omtaler det, er det ikke altid det samme som, at der er nogle konkrete sager. Men det vil jeg meget gerne lade undersøge, hvis der kommer nogle ting frem under udvalgsbehandlingen; så lad os få det undersøgt og diskuteret på den baggrund. Men indtil nu har jeg i hvert fald ikke fået oplysning om, at der skulle være sådan nogle sager.

Det fører mig så hen til hr. Bendt Bendtsens indlæg. Spørgsmålet om, hvorvidt det er nødvendigt, var det første spørgsmål, man har stillet sig i den konservative gruppe. Og det er klart, at det har noget at gøre med, om der er nogle sager, nogle konkrete problemer, som vi kan løse med dette her, og så skal vi selvfølgelig overveje det. Og det vil jeg gerne se på.

Så vil jeg også gøre opmærksom på den arbejdsgruppe, der har været i Sundhedsministeriet, og hvor de somaliske kvinder har været med, der anbefaler denne signalgivning gennem et øget oplysningsarbejde, og det er jo også en del af lovforslaget og en vægtig del af lovforslaget – det tror jeg alle har været enige om.

Så tror jeg, der er en lille misforståelse omkring forholdene i udlandet. I Norge er det sådan, som det har været beskrevet. I Sverige er det sådan, at dommerne formentlig ikke har kompetence til at dømme, medmindre det også er strafbart i det land, hvor gerningen er foretaget, og det vil sige, at de svenske regler er meget lig de danske regler.

(Kort bemærkning).

Jan Køpke Christensen (FP):

Det, der fik Fremskridtspartiet til at være optimistisk med hensyn til det forslag i dag, var jo bl.a. også Socialdemokratiets eget organ, Det Fri Aktuelt, hvor justitsministeren netop siger, og jeg citerer:

»Omskæringen af kvinder er en forbrydelse. På baggrund af den aktuelle debat om omskæring af kvinder overvejer jeg at foreslå en ændring af loven.«

Og det synes jeg er flot. Justitsministeren citeres også for at sige, at han nu er ved at kigge på erfaringer fra Norge og Sverige, hvor der er tale om børnemishandling, hvis forældre rejser til udlandet og får foretaget den meget smertefulde omskæring af deres små piger.

Alle sådan nogle citater kan vi finde adskillige af, også fra de partier, der i dag har taget afstand fra forslaget. Man er enig i det principielle, at det er uhyggelige perspektiver, vi oplever – vi har set det på fjernsyn osv., og det, der foregår, er direkte svineri efter Fremskridtspartiets opfattelse – men alligevel vil man ikke tage det optimale skridt til at stoppe dette her, og det synes vi er utrolig betænkeligt.

Fremskridtspartiet vil ligesom sit søsterparti i Norge naturligvis følge op på sådan noget her, hvor Fremskridtspartiet i Norge jo fik opbakning til netop de synspunkter, som vi også her i dag giver udtryk for. Det er kedeligt, at den danske regering ikke ser den reelle alvor i dette her, og jeg fornemmer, at det gør man ikke, når man ikke vil tage de optimale skridt.

Men ligesom på mange andre områder vil vi måske senere se, at der også kommer et forslag fra regeringen, der går i samme retning som det pågældende forslag. Vi må håbe på det bedste.

Lene Espersen (KF):

Mange ordførere og også justitsministeren har i dag været inde på, om en lovgivning var nødvendig på dette her område. Og jeg vil da gerne her fra Folketingets talerstol indrømme, at det ikke er en idé, der er udsprunget af mit hoved eller hr. Jan Køpke Christensens eller fru Pia Kjærsgaards, dette med at lave et lovforslag på området.

De mennesker, der faktisk er kommet med et ønske og ideen til, at der skulle være en lov på området, er de kvinder og familier, som dette her berører i hverdagen. Vi havde en høring på Christiansborg i midten af januar måned i år, og da var en af konklusionerne, hvis man ellers havde været der og talt med kvinderne, at de mente, at en lov ville være et utrolig godt redskab at have sammen med oplysningsarbejdet til at forklare, at vi i Danmark ikke tolererer omskæring af piger.

Vi har set eksempler både fra Norge og Sverige på, at det, at man har en særskilt lovgivning på området, har en meget stor signalværdi, og det er sådan set det, der er baggrunden for, at vi har fremsat det lovforslag, som vi diskuterer i dag.

Jeg synes, at det har været en god debat på nogle måder, fordi man jo kan konkludere, at der sådan set ikke er nogen partier i Folketinget, som er tilhængere af omskæring. Dér, hvor det kniber, er med hensyn til, hvor langt man vil gå for at sikre, at det så ikke sker.